

DEDICADA A LES SAGUES DELS PRIETO, CAULES, VIVES I ESCUDERO

Antoni Tuduri
Secció de
Genealogia de
l'Ateneu de Maó

Hi ha noms que es van perdre a Menorca; un bon exemple és Àgueda. Un servidor, d'al·lot, tenia tres ties de nom Àgueda: Aguedita Miquel *segó*, Aguedita Sintes, casada amb es conco Paco *s'esquitx* i Aguedita Tuduri *carimuixa*, germana de mon pare. Un dels records més primerencs que conservo és l'expressió: «T'he fet una clenxa més dreta que sa carretera de Sant Lluís», quan em pentinava. I, curiosament, tota la vida he relacionat el concepte de «rectitud» amb aquesta carretera. Mai m'havia passat pel cap la qüestió de qui fa les carreteres (amb o sense rotondes, que en primer no n'hi havia) ni res que se l'hi semblés, però ara, amb motiu d'una consulta de caràcter genealògic formulada per l'enginyer de Camins (i Canals i Ports) Josep Antoni Fayas al nostre bon amic Antoni Guasch, a la darrera trobada de gent de la secció de Genealogia de l'Ateneu de Maó, s'ha encès una llumeta que feia temps que llampegava i m'ha dut a reviscolar la figura de Francesc Prieto i Caules i, de rebot, altres Prieto, altres Caules, altres Vives i altres Escudero.

Ja he dit qualche vegada que a Maó ha arrelat el bon criteri de dedicar certs

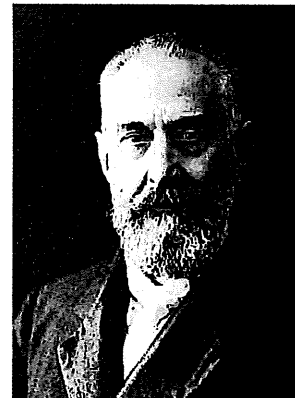
noms de carrers amb denominacions populars a persones de reconeguda vàlua, com és el cas, entre d'altres, del carrer de ses Moreres, dedicat al Dr. Orfila, o sa Raval, dedicada a Prieto i Caules. I aquest és l'origen de la miscel·lània d'avui. Els lectors més documentats i lletraferits saben prou bé que aquesta via pública que va des del Pont de Sant Roc fins al començament de la carretera general de Maó a Ciutadella és dedicada a l'enginyer de Camins, Canals i Ports Francesc Prieto i Caules, nat a Maó en data 02/06/1841 i mort a Màlaga el dia 02/06/1889, just el dia que feia 48 anys, però no tots sabran que aquest fill d'Antoni Prieto Alimundo, advocat i de Francisca Caules Pons, tenia un germà major, Rafael, advocat i polític, amb un caramull d'anys fent de diputat a les Corts espanyoles i una germana, Antònia, que es va casar amb Joan Cardona Neto, matrimoni del qual descendeixen els Cardona Mercadal, i els Cardona Bendito, tots ells músics i bastants d'ells professors i mestres prou coneguts. Rafael Prieto i Caules va acabar fent molta més vida a Madrid, on es va casar, que a Menorca, amb una descendència bastant nombrosa de la que no hem perdut la pista, però que avui no comentarem per qüestions d'espai.

La pregunta de Josep Antoni Fayas era si sabia res de la descendència de l'enginyer i Antoni Guasch ha tingut l'amabilitat de passar-me la consulta. La resposta és que sí que hem pogut saber de la descendència de Francesc: almanco

hem trobat una filla, Luisa Preto Vives i un fill de nom Antoni Prieto i Vives, (Maó 22/03/1870 - Madrid, 1939) també enginyer de camins com son pare, i que sa mare era de nom Tecla Vives Pich. Aquest Antoni, a més de ser un destacat enginyer i professor de l'escola d'enginyers de camins, va tenir una activitat extraprofessional de caràcter històric, especialista en temes àrabs i sobretot, un destacat numismàtic. I arribant a aquest punt, he trobat una sorpresa molt especial: l'afició a la numismàtica li venia d'un conco seu, Antoni Vives Escudero (nat i mort a Madrid, 1859-1925, però d'ascendència menorquina) qui havia estat catedràtic de Numismàtica i Epigrafia de la Universitat Central de Madrid, a més d'arabista i arqueòleg. I no acaba aquí la sorpresa; aquest conco, s'havia casat amb una coneguda actriu i cantant de sarsuela de nom Concha Segura Roselló, amb qui va tenir una filla de nom Guillermina Vives Segura que l'any 1928 es va casar amb un metge de nom Manuel Mateo Martorell. I no seieu qui era un dels testimonis del casament? Diu el diari «ABC», que aquest testimoni era Ruiz Manent, probablement Josep M^a, el fill major d'Àngel Ruiz i Pablo. A més, el metge Manuel Mateo Martorell era germà de Rita, casada a Maó amb Gui-

llem Mir Llambias, primer director de la Granja Experimental de Maó, i més coses que aquí no hi caben.

En resum, una altra carambola múltiple que començant pel record d'una clenxa de pentinat d'al·lot petit ens ha dut a parlar de dos germans destacables, Rafael i Francesc Prieto i Caules, d'una germana, Antònia, de la que surt la branca Cardona/Mercadal/Bendito, i que ens ha permès conèixer un fill, Antoni Prieto Vives, enginyer de camins, numismàtic i expert en l'art àrab espanyol, que era nebot d'un altre fill il·lustre de Maó Antoni Vives Escudero, catedràtic i diplomàtic

que va tenir una filla casada amb un metge de no sabem on, amb un testimoni de noces fill de l'escriptor des Castell Ruiz i Pablo. I, a més, la saga Prieto continua amb un fill d'Antoni, Luis Prieto Delgado (Madrid 1899-1981), també enginyer de camins. Que el món és un mocador, crec que ja ho he dit altres vegades

I atès que avui va d'enginyers de camins, podem

dir que Josep Mª Fayas Janer té una relació directa amb Francesc Prieto i Caules amb 20 «bots», Eusebio Lafuente Hernández en té 14, però Agustín Gual de Torrella Corral té una relació més propera, ja que els «bots» només són 13, per mor del fet que l'avantpassada comuna era Esperança Montanyés Mercadal. Sense emprar l'habitual concepte del «bot», en aquest darrer cas podem dir que Prieto i Caules era un cosí en quart grau d'una besàvia d'Agustín Gual.

Per cert, haurem de fer una puntualització a Wikipedia, atès que a més de no posar la data de naixement d'Antoni Prieto i Vives, el fa néixer a Mallorca (?).